

skitserede Udførelse af Tanken, ikke blot og maaske ikke væsentligst af den Grund, at man derved vilde være i Stand til at kaste en hvilken som helst Politiker ud af Tinget. Det er ganske vist en væsentlig Ulempe, men det er ikke den eneste. Vi have ogsaa en anden meget vægtig Indvending, nemlig den, at man derved vil faa en hel Række Rigsdagsmænd, der kun havde faaet et Mindretal af Stemmerne i den. Kreds, hvori de søgte Valg. I det Eksempel, som det ærede Medlem knyttede til sit Forslag, vilde saaledes en Folketingskandidat være bleven valgt med mindre end 25 pCt. af de afgivne Stemmer. Det vil sige, at der vilde kunne komme en Række af Rigsdagsmænd, om hvilke kun det var givet, at de ikke havde Tilslutning fra de Vælgere, hos hvem de havde søgt Valg. Dette var ikke blevet redresseret ved, at ikke de selv, men en hel Del andre Rigsdagsmænd af deres Parti havde vundet Tilslutning blandt Vælgere i andre Kredse. Paa det Grundlag kan man virkelig ikke basere en Ordning, der skal kaldes en Valgordning.

Vi have derfor valgt en anden Fremgangsmaade, idet vi begrænse de kredsvalgte Antal til 90 og supplere dem med nogle landsvalgte Rigsdagsmænd, valgte efter Lister ved Forholdstal. Vi have her foreslaaet 30. Derved naa vi for det første ad flere Veje, som jeg skal berøre, at sikre os saa vidt muligt, at Niveauet hæves. Vi sætte Vælgerne, der mange Gange staa overfor det at skulle stemme paa en Kandidat, som meget lidt tiltaler dem, i Stand til at støtte deres Parti uden samtidig at tvinge dem til at sætte en Mand, som de anse for en tarvelig Rigsdagsmand og en ringe Tilvækst til deres Parti, ind paa Rigsdagen. Vi give tillige Bestemmelser, der sikre, at de mere betydende Kræfter, der sidde i Rigsdagen, ikke glide ud af denne. Vi tillade, at de, der søge Valg i Kredsene, ogsaa kunne komme med paa Listen, og sikre derved, at de betydende Politikere, selv om de skulde miste tilstrækkelig Tilslutning i den enkelte Kreds, kunne vælges ind, hvis de ellers have Tilslutning blandt Vælgere — for det skulle de jo have, idet de skulle staa paa Listen, hvormed de naa den Tillidserklæring fra Landets Vælgere, som en enkelt Kreds' Vælgere have nægtet dem. Det er atter en Vej, der vil bidrage til at højne Niveauet i Rigsdagen.

Det ærede Medlem, som nys havde Ordet, har i sin Kritik bebrejdet os, at vi have valgt et ganske vilkaarligt Tal paa

Suppleringsmandaterne. Men det er ikke Tilfældet, hvad jeg senere skal berøre, naar jeg omtaler hans eget Forslag. Det er ingenlunde et vilkaarligt valgt Tal. Nej, det er baseret paa en Undersøgelse af, hvor mange der for at skaffe Partierne den dem tilkommende Repræsentation vilde være nødvendige efter det Valgresultat, sidste Valg gav. 27 Mandater vilde da være nok til at bringe fuld Retfærdighed til Veje, naar man havde 90 Kredse. Det, der altid vil berede Vanskeligheder, er, at man er udsat for, at Kandidater, som faktisk høre til et bestemt Parti, ved at optræde som Løsgængere skaffe Partiet en Repræsentation, større end dets Tilslutning blandt Vælgere giver det Ret til. Det have vi søgt afværget ved det foreslaaede Valgnævn, der har den Opgave at slaa fast, til hvilken Gruppe de enkelte Rigsdagsmænd høre, og tillige at bestemme, hvilke Lister der maa komme paa Valg. Jeg skal ikke, medmindre der under Sagens videre Gang kommer Indvendinger mod dette Valgnævn, yderligere begrunde dets Nødvendighed.

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Slutningen af sin Tale?

Hammerich: Nej, det kan jeg ikke sige, jeg er.

Formanden: Jeg skal da her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Det næste Møde afholdes i Morgen den 2. April Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Fortsættelse af anden Behandling af:*

Forslag til Ændringer i Grundlovens Af-snit IV. samt §§ 24, 53 og 95.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om en midlertidig Om-lægning af Folketingsvalgkredsene samt om Indførelse af Omvalg.

Mødet hævet Kl. 4¹⁰.